

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2012. november 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A nevelése alatt álló, tizenkettedik életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett erőszakos közöszlés büntette miatt I.rendű vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2011. szeptember 12. napján kihirdetett 7.B.465/2009/42. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A fegyházbüntetésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 9.000 (kilencezer) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 2011. szeptember 12. napján kelt 7.B.465/2009/42. számú ítéletében I.rendű vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki erőszakos közöszlés büntetében (Btk.197.§ (1), (2) bekezdés a.) és b.) pont, (3) bekezdés, Btk.12.§ (2) bekezdés), ezért 10 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek sorsáról, illetve a bűnügyi költség viseléséről.

Az első fokú ítéletet az ügyész tudomásul vette. Vádlott és védője felmentésért fellebbeztek.

A vádlott fellebbezését írásban részletesen indokolta, ebben az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Véleménye szerint a bíróság ítélete megalapozatlan, az élettársának, fiának és a sértettnek az összehangolt vallomásán alapul. Továbbra is állította, hogy a bűncselekményt nem követte el. A feljelentés és az egész eljárás csak a családból való eltávolítását szolgálta. Részletesen foglalkozott

a sértett vallomásaival, azok céljával, az általa vélt ellentmondásokkal. Rámutatott arra, hogy a sértett más férfiakkal is szexuális kapcsolatban állt, erre különböző példákat is felhozott. Kiemelte, hogy neki a család életében döntő szerepe volt, élettársa magát és a gyerekeket is elhanyagolta, a felmerülő problémákkal nem törődött, nem volt partner ezek megoldásában és a nevelés terén sem. Szerinte több szembesítés így pl. a sértettel elmaradt, bizonyos tanúk kihallgatására sem került sor, vitatta a szakértői megállapításokat is. Többször hivatkozott a sértett nőgyógyászati vizsgálatának eredményére, amely álláspontja szerint azt bizonyítja, hogy nem követte el a cselekményt. Hivatkozott az emberi jogainak sérelmére többek között a tekintetben, hogy az eljárás kezdetétől fogva nem biztosítottak számára védőt. Egyéb eljárási kifogásokat is előterjesztett, így a poligráfos vizsgálat elmaradását, a DNS vizsgálat elvégzésének hiányát a gépjármű és a lefoglalt matrac vonatkozásában.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.392/2009/12-I. számú átiratában rámutatott arra, hogy az első fokú bíróság törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást, amelynek eredményeként ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. Ennek alapján megalapozott tényállást állapított meg, és indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. A bizonyítási eszközöket egyenként és összességében is értékelte, egybevetésükkel meggyőző, logikus gondolatmenettel cáfolta a vádlott védekezését. Helytállóan következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése törvényes, az indokolás helytálló. Rámutatott arra, hogy a bűnösségi körülmények nyomatékát helyesen értékelte az első fokú bíróság, a kiszabott büntetés arányban áll a bűncselekmény súlyával, annak enyhítésére nem látott lehetőséget. Összességében a rendelkező rész kisebb korrekciójával az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő a védelmi fellebbezést fenntartotta, többek között a vádlott által írásban is részletesen előadottakra tekintettel. Kifejtette, hogy a vádlott és élettársa között már régóta voltak konfliktusok, amelyek a gyermekek nevelésében és anyagi problémákban is megnyilvánultak. Ezt az első fokú bíróság nem kellő módon vizsgálta, ebből következően részben felderítetlen a bíróság ítélete, ezért elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan felmentést, harmadlagosan pedig figyelemmel a vádlott személyiségzavarára és az időmúlásra a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az írásban előterjesztett indítványát változatlan formában fenntartotta. Rámutatott arra, hogy megalapozott a tényállás, helyes a cselekmény minősítése, és a büntetéskiszabási körülményekre figyelemmel helytálló a kiszabott büntetés.

A vádlott az utolsó szó jogán a fellebbezésének írásbeli indokolásában írtakat változatlan formában fenntartotta. Kiegészítette azzal, hogy az élettársával való kapcsolata megromlott, a gyámhatósághoz akart fordulni, ami azonban nem történt meg. Többször elköltözött otthonról, ezen alkalmakkor a nevelt lánya mindig ment

hozzá, hívta vissza. Nem talál magyarázatot arra, hogy abban az esetben, ha elkövette volna a sértett sérelmére a bűncselekményeket, akkor miért kereste őt továbbra is. Bizonyos esetekben nem is követhette el a bűncselekményt, hiszen nem tartózkodott otthon. Továbbra is hivatkozott nevelt leányának a szexuális beállítottságára, szokásaira, kapcsolataira, arra, hogy gyakorlatilag a szakértői vélemény alátámasztotta, hogy a bűncselekményt nem követte el. Kifejtette, hogy ő egy családcentrikus ember, aki a családjáért élt, a fizetését is hazaadta, illetve a házat is felépítette, és nem érti, hogy az miért a felesége tulajdonát képezi. Hangsúlyozta, hogy semmilyen módon nem követte el a bűncselekményt.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezésekre tekintettel az első fokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási törvény rendelkezéseinek betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. Hatályon kívül helyezésre okot adó körülmény nem észlelt az ítélet tábla.

A vádlott őrizetbe vételével egyidejűleg védő kirendelésére sor került, akit minden egyes eljárási cselekményről értesített a nyomozóhatóság, majd a bírósági eljárásban is részt vett. A nyomozati szakban volt olyan, hogy nem jelent meg, ez azonban nem jelenti a védelemhez való jog sérülését.

A poligráfos vizsgálatra csupán a nyomozati szakban van lehetőség, a bírósági eljárásban már nincsen.

A DNS vizsgálatra azért nem került sor, mert senki nem vitatta, hogy a gépkocsiban bent ült a vádlott és a sértett, és bármilyen módon rákerülhetett a DNS minta a padláson lévő matracra is. Ez a vizsgálat így felesleges, semmilyen módon nem befolyásolta volna a bűncselekmény megállapíthatóságát.

Az ítélet tábla ezt követően megállapította, hogy az első fokú bíróság valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot feltárt, ezeket egyenként és összességében is értékelte, összevetette. Számot adott arról, hogy melyiket miért fogadta el, illetve mely adatot, vagy nyilatkozatot miért vetett el.

Ilyen jellegű ügyekben, ahol gyermekek sérelmére követnek el szexuális bűncselekményeket, a bíróságnak fokozottan kell vizsgálnia a felmerült bizonyítékokat tekintettel arra, hogy az esetek nagy többségében a gyermekek és a vádlotton kívül más nincs jelen. Az első fokú bíróság ennek a követelménynek maradéktalanul megfelelt, mivel részletesen elemezte a vádlott szóban illetve írásban előterjesztett vallomásait, és ezeket megfelelően összevetette az egyéb személyi bizonyítékokkal, és a szakértői véleményekkel. Az értékelő tevékenységének

eredményeként megállapította, hogy a vádlott bűncselekményt tagadó vallomása nem fogadható el. Ezt az álláspontját megfelelő indokokkal támasztotta alá.

Többek között a vádlott vallomásában azt állította, hogy a sértett szexuálisan kicsapongó életet élt, ezt azonban a sértett édesanyjának, testvérének, **1. tanú** a vallomásán kívül egy teljesen érdektelen tanú, a sértett osztályfőnökének vallomása is megcáfolta. Ők hárman elsősorban a családi életre, a sértett viselkedésére tudtak nyilatkozni a vádlott állításaival ellentétben, de az egyéb adatokkal egybehangzóan.

Az első fokú bíróság kihallgatta a vádlott fellebbezésében foglaltakkal ellentétben a testvérét, **2. tanút** és **3. tanút** is. Egyikük sem tudott nyilatkozni a vád tárgyává tett cselekményről, de annyit elmondott testvérének élettársa, hogy a vádlott régebben italozott, játékfüggő volt. Ez a vallomás összhangban állt a vádlott élettársának és **1. tanú** az előadásával is, és cáfolta a vádlott azon védekezését, hogy a jövedelmét rendszeresen hazaadó, mint a családapa lett volna. A bíróság értékelte a sértettnek a nyomozási bíró és a bíróság előtt tett vallomását. Megállapította, hogy ezek következetesek voltak, és összhangban álltak más bizonyítékkal, tanúvallomásokkal, valamint a szakértői véleményekkel.

Az ügyben kiemelkedő jelentősége van a szakértői véleményeknek. A vádlott védekezésének központi helyét foglalta el a nőgyógyászati vizsgálatról kiállított ambuláns kezelőlapra való hivatkozás, miszerint a szűzhártya ép volt, amely alapján - álláspontja szerint - nem tekinthető bűnösnek. Az első fokú bíróság ezzel is foglalkozott, és helyesen állapította meg, hogy ez nem zárja ki a vádlott büntetőjogi felelősségének a megállapíthatóságát, hiszen az ambuláns lapon az is rögzítésre került, hogy annak ellenére, hogy a szűzhártyán sérülés nem látható, a behatolás megtörténhetett. Ez megfelel a sértett vallomásának, mely szerint valamennyi, a vád tárgyává tett és az ítéleti tényállásban megállapított 35-45 esetben a vádlott és a sértett nemi szerve összeért. A sértett gyakran panaszkodott fájdalomra, ezért csak kismértékben hatolt be a vádlott a hüvelyébe.

A vádlott védekezésének részét képezte az is, hogy szövetkeztek ellene, tehát a sértett, illetve az élettársa kitalálta ezt a történetet annak érdekében, hogy eltávolítsák az otthonából. Erre is kitért az első fokú bíróság. Ezt az állítást a tanúvallomásokon kívül a sértettet megvizsgáló és a tárgyaláson kihallgatott igazságügyi pszichológus szakértő is elvetette. Utóbbi megállapította, hogy a sértett által előadottak egyértelműen élményszerűek, átéltek. Túldramatizálásra, esetleg betanítottságra utaló jelek nem észlelhetők. A gyermek egyértelműen pszichésen súlyos fokban sérült, amely sérültsége életkor idegen, a szexuális támadásnak tudható be, illetőleg büntudati szorongása van, amely azonban törvényszerűen a sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmény miatt alakult ki.

A vádlottat is megvizsgálták pszichológus és pszichiáter szakértők, mind a nyomozás során, mind a bírósági eljárásban. Megállapították a szakértők, hogy a vádlott primitív, erőszakos személyiség, akaratérvényesítését mentális fékek, morális tartások alig fékezik. Családi pozíciójából eredő fölényhelyzetét gátlástalanul érvényesíti. A vádlott elmeállapotára vonatkozóan a szakértői vélemény beszerzésre került, nála

személyiségzavart állapítottak meg, azonban ez semmilyen formában nem korlátozta abban, hogy a cselekménye következményeit felismerje, vagy e felismerésnek megfelelően cselekedjék.

Mindezek alapján az ítélőtábla azt állapította meg, hogy az első fokú bíróság tényállása megalapozott, amely mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így Be. 351.§ (1) bekezdés alapján az ítélőtábla is e tényállásra alapította határozatát. A bizonyítékértékelő tevékenység teljes mértékben megfelel a törvényi előírásoknak, a bizonyítékok eltérő értékelésére a felülmérlegelés tilalmára tekintettel a másodfokú eljárásban nincs lehetőség.

I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, cselekményének minősítése törvényes. A jogi indokolás helyénvaló, azzal az ítélőtábla egyetértett.

A másodfokú bíróság osztotta a Komárom-Esztergom Megyei Bíróságnak azon álláspontját, hogy az adott ügyben mind az erőszak, mind a súlyos fenyegetés megállapítható. A gyermekben komoly félelmet váltott ki, amikor őt és családját megöléssel fenyegette az, akit apjaként szeretett. Egyértelmű a sértett vallomásából, illetve a megállapított tényállásból, hogy a vádlott a sértett lábát szétfeszítette, illetőleg csípőjét, testét tartotta, leszorította a cselekmény elkövetése során. A sértett 2007. nyarán 12. életévét még nem töltötte be, a bűncselekmény befejezésekor sem volt még a 14 éves. Az sem vitatható, hogy a sértett a vádlott nevelése, felügyelete, gondozása alatt állt. Így valamennyi minősítő körülmény fennáll.

A büntetéskiszabási körülményeket feltárta a megyei bíróság, amelyek megfelelő értékelésével alkalmazott joghátrányt. A törvény 5-15 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a cselekmény elkövetőjét. Az ítélőtábla álláspontja szerint a kiszabott 10 év fegyházbüntetés a büntetési céloknak megfelel. A főbüntetés tartamában mindenképpen indokolt, kellő visszatartó erőt jelent ahhoz, hogy akár a vádlottat, akár a társadalom többi tagját visszatartsa hasonló jellegű bűncselekmények elkövetésétől. A közügyektől eltiltás tartama arányos.

Az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek. A folytatólagosságra történő jogszabályi hivatkozás megtalálható a rendelkező részben és az indokolásban, ezért azt nem pontosította az ítélőtábla.

Fentiekre figyelemmel az ítélőtábla a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 7.B.465/2009/42. számú ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az előzetes fogvatartás beszámítása a Be. 99.§ (1), (2) bekezdésén, a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén nyugszik.

Győr, 2012. november 8. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

.Vajda Edit sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ezzel a végzéssel a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2011. szeptember 12. napján kelt 7.B.465/2009/42. számú ítélete 2012. november 8. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2012. november 8. napján

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: